

မုဒိတာ ပွားတတ်အောင် ကျင့်ပါ

၂၀၀၉ ခု နိုဝင်ဘာ ၂၀ ရက်၊

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-

ခင်မင်လေးစားထိုက်သော ညီအစ်ကို မောင်နှမများနှင့် ဓမ္မမိတ်ဆွေ အပေါင်းတို့ ခင်ဗျား- တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးပြီး ကြီးမား ကျယ်ပြန့် လာတဲ့ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းတွေမှာ- အဲ့ဒီ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခု တစ်စိုက်မတ်မတ် ကောင်းစားဘို့ရာ အတွက် ဦးဆောင်နိုင်တဲ့ လူသားမျိုးဆက်တွေ လက်ဆင့်ကမ်း လိုအပ်ပါတယ်။ ခေတ်ကာလကြီး တိုးတက်ကျယ်ပြန့်လာသည်နှင့်အမျှ လူသားနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်တည်ဆောက်မှုမှာ အခန်းကဏ္ဍတွေ မြောက်များစွာ ရှိနေပါတယ်။ အဲ့ဒီ အခန်းကဏ္ဍတိုင်းမှာ- သို့မဟုတ် အခန်း ကဏ္ဍ တစ်ခုစီအတွက် ဦးဆောင်နိုင်တဲ့ လူသား မျိုးဆက်တွေ အဆက်မပြတ်သွားဘို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်။

လူ့အသိုင်းအဝိုင်းမှာ- အခန်းကဏ္ဍ တစ်ခုစီအတွက် ခေါင်းဆောင်မယ့်လူ- ဦးဆောင်အရည်အချင်းနဲ့ ပြည့်လာမယ့်လူ- မျိုး ဆက်ပြတ်သွားပြီ ဆိုတာနဲ့ အဲ့ဒီလူ့အသိုင်းအဝိုင်းရဲ့ တိုးတက်မှုဟာ စတင် ရပ်တန့်သွားရပါတော့တယ်။ တဖြေးဖြေးနဲ့ အဲ့ဒီ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းဟာ လူရာမဝင် တိမ်ကောစ ပြုလာပါတော့တယ်။ ဒါတွေကို ကျွန်တော်တို့ သတိထားတတ်စေဘို့ ကျမ်း တော်မြတ်ကုရ်အံမှာ မြောက်များစွာ သွန်သင်ထားပါတယ်။

ဒါပေမယ့်- လူ့အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုမှာ ခေါင်းဆောင်ကောင်း တစ်ဦး ပေါ်ထွန်းလာပြီဆိုရင် အဲ့ဒီခေါင်းဆောင်ကောင်းကို အသိ အမှတ် မပြုလိုသူတွေ- မြောက်များစွာ ရှိတတ်ပါတယ်။ ဒီနိယာမကို ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံမှာ ကိုယ်တော် အာဒံ ပေါ်ထွန်းလာ တော့- လက်မခံလိုသူတွေ ပေါ်ထွက်လာပြီး- သူတို့ဟာ အိဗလီးဆ် (ရှေးရိုးစွဲ) တွေ ဖြစ်သွားရတယ်။ ၂:၃၀။ ကိုယ်တော် ဇက္ကရီယာက မာရီကို အုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်ခွင့်ရလို့ မုဒိတာ မဲ့တဲ့သူတွေ ပေါ်ခဲ့တယ်။ ၃:၄၄။ ကိုယ်တော်မုဟမ္မဒ်က ဉာဏ်စဉ်ဆောင်ဘွဲ့ကို ရလို့ (ဉာဏ်စဉ်တော်ကို ဆွတ်ခူးလို့) မုဒိတာမဲ့သူတွေ ရှိခဲ့တယ်။ ၃:၆၉။ ဆိုတာ ပြောပြထားပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ပါဠိသက် မြန်မာစကား မုဒိတာ ဆိုတာကို အနည်းငယ် ရှင်းပြဘို့ လိုမယ်ထင်ပါတယ်။ မုဒိတာ ဆိုတာ မိမိနဲ့ ဘာမှ ပတ်သက်မှု မရှိဘဲ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်က သူ့ဟာသူ ကောင်းစာတာ- တိုးတက်တာကို ဝမ်းသာအယ်လဲ အသိ အမှတ်ပြုပေးနိုင်တဲ့ စိတ်၊ သဘောထားကို ခေါ်ပါတယ်။ ဥပမာ- ရပ်ကွက်ထဲက ဆိုက်ကားနင်း စားနေရတဲ့ လူတစ်ယောက်- သူ့ဟာသူ ထိထိုးပြီး သန်းထိကြီးပေါက်သွားတယ် ဆိုပါတော့- သူ့ရဲ့ ထိပေါက်ခြင်းကို မနာလိုဖြစ်ခြင်း- မရှုဆိတ် ဖြစ်ခြင်း မရှိဘဲ-၊ ဩဇာ သူတစ်ယောက် ဒုက္ခဆင်းရဲက လွတ်မြောက်သွားရပါလားလို့ ဝမ်းသာစိတ်- စေတနာစိတ်နဲ့ သူတစ်ဦး ကောင်းစားခြင်းအပေါ် ဝမ်းသာပေးနိုင်တဲ့ စိတ်မျိုး- သဘောထားမျိုးကို ခေါ်ပါတယ်။ တနည်းအားဖြင့် **ဟဆာဒ် ၎်** လို့ ခေါ်တဲ့ အာရ်ဗီစကားရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ခံစားမှု ဖြစ်ပါတယ်။

မုဒိတာ ပွားတယ် ဆိုတာက အပြောမှာ လွယ်ချင်လွယ်မှာပါ- တစ်ကယ်တမ်း အဲ့ဒီစိတ် ဖြစ်ပေါ်ဘို့ကျတော့ အလွန်တရာ ခက်ခဲပါတယ်။ အခြားသော လူမျိုးတွေကိုတော့ မပြောဆိုလိုပါ- အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာမူဆလင်လောကမှာတော့ အချင်းချင်း ဟဆာဒ် ၎် ခေါ် မစ္စရီယစိတ် ထားနေတာကို နေရာတိုင်း- လုပ်ငန်းတိုင်းမှာ ဝမ်းနည်းစွာ တွေ့မြင်နေရပါတယ်။ အချင်းချင်း မစ္စရီယ စိတ်တွေ ထားပြီး အတင်းအဖျင်းပြောတာ- နာမည်ဖျက်တာတွေဟာ တစ်ကယ်တမ်းကျတော့ ကျမ်းမြတ် ကုရ်အံက သွန်သင်ချက်နှင့် တိုက်ရိုက် ဖီလာ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါဟာ လူမျိုး တစ်မျိုးရဲ့ တိုးတက်မှု ရပ်တန့်ရခြင်း နိဒါန်းလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တွေရဲ့ တိုးတက်လမ်းကို ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင် ပိတ်ပင်နေသလို ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ မနာလို ဖြစ်ခြင်းနဲ့ မစ္စရိယာ ဖြစ်ခြင်း ဆိုတာလည်း ကွဲပြားပြန်ပါတယ်။ မနာလို ဖြစ်ခြင်းကို ကျမ်းတော်က **بَغْيًا** **ဘာဂ်ယန်** လို့လည်း သုံးပါတယ်။ လူတစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး- အသင်းစုတစ်ခုနဲ့ တစ်ခု ပြိုင်ဆိုင်တာမှာ အခြားအုပ်စုတစ်ခုက သာ လွန်နေရင်- ရှုံးနိမ့်တယ်လို့ ခံစားရတဲ့ဘက်က- သာလွန်နေသူကို မနာလိုဖြစ်ခြင်းမျိုး၊ မကောင်းသော စိတ်ဖြင့် အောက်ကျ မခံလို ဖြစ်မှုမျိုး- အခြားသူတစ်ဦးရဲ့ အောင်မြင်မှုကို အသိအမှတ်အမှတ် မပြုခြင်း မျိုးကို **ဘာဂ်ယန်** **بَغْيًا** လို့ ခေါ်ပါတယ်။ **ဟဆာဒ်** **حَسَدًا** နဲ့ **ဘာဂ်ယန်** **بَغْيًا** ရဲ့ ကွာခြားချက်က **ဘာဂ်ယန်** **بَغْيًا** ဆိုတာ အပြိုင် အဆိုင်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရောင်ပြန်ဟပ်တဲ့ သဘောနဲ့ မနာလိုဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ပြီး၊ **ဟဆာဒ်** **حَسَدًا** ကတော့- အလိုလို နေရင်း သူတစ်ပါးကို မနာလိုကြီးခြင်း၊ မိမိနှင့် ပြိုင် ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ- မပြိုင်ဆိုင်သည် ဖြစ်စေ- သူတစ်ပါး တိုးတက်ကြီးပွားမှာကို မလိုမုန်းထားခြင်း ဆိုတဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာဂ်ယန် လို့ခေါ်တဲ့- မနာလို ခြင်းကြောင့် အသင်းအုပ်စုတွေကွဲပြားရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကျမ်းတော်မှာ မကြာခဏ ဖော်ပြပါ တယ်။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ မဆို၊ မနာလို ဖြစ်တဲ့ စိတ်နေစိတ်ထားဟာ ကောင်းမွန်မှု မရှိသော်လည်း **بَغْيًا** **ဘာဂ်ယန်** မနာလိုဖြစ်- အသင်းအဖွဲ့တွေ ကွဲပြားကြရင်- ကျမ်းတော်ရဲ့ **وَأَكُلْ وَجْهَهُ هُوَ مَوْلِيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ** “ဦးတည် ရှေ့ရှုမှုကိုယ်စီ ရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ကောင်းမှုများ၌ လုံးပန်းကြလော့၊” ၂:၁၄၈ ဆိုတဲ့ ဥပဒေ အတိုင်း “တစ်သင်းနဲ့ တစ်သင်း၊ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး၊ တစ် အုပ်စုနဲ့ တစ်အုပ်စု - သူထက်ငါ ပိုကောင်းအောင် ကြိုးပန်းခြင်း၌ ပြိုင်ဆိုင်ကြရင်- ကောင်းကျိုးတွေ ရှိနိုင်ပါသေးတယ်။

ဥပမာအားဖြင့်- အသင်းအုပ်စုနှစ်ခု သုံးခု ကွဲပြားကြတယ် ဆိုပါတော့- အဲ့ဒီ အုပ်စု ကိုယ်စီက- လူထုအပေါ်မှာ အပြိုင်အဆိုင် ကောင်းရာ ကောင်းကြောင်းတွေ ပြုလုပ်ပေးနိုင်တယ်ဆိုရင်- အဲ့ဒီ အသင်းအဖွဲ့တွေနဲ့ ပတ်သက်ဆက်နွယ်တဲ့ အသိုင်းအဝိုင်း တွေ- ပတ်ဝန်းကျင်လူသားတွေဟာ- ကောင်းကျိုး ရှိနိုင်ပါတယ်။

ဟဆာဒ် **حَسَدًا** ကျတော့ ဒီလိုမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ မိမိနဲ့ ပြိုင်ဆိုင်ခြင်း မရှိ- သူဟာသူ ကောင်းစားတာ၊ ပညာထူးချွန်တာ၊ ထိပေါက် တာကို တွေ့မြင်ရလို့ စိတ်ထဲမှာ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ဝန်တိုစိတ် ဖြစ်နေတာမျိုးကို ခေါ်ပါတယ်။ တနည်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ ဘဝင်မြင့်ပြီး- သူတစ်ပါးကို အလိုလိုနေရင်း သိပ်ငယ်နေစေလိုတဲ့ သဘော ဖြစ်နေတယ်။ ဒါဟာ ခံစားနေသူ အတွက် စိတ်ရော ဂါ တစ်မျိုးလို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။

အဲ့ဒီလို ရောဂါ ရှိနေသူဟာ- မိမိက လွဲပြီး အခြားသူများရဲ့ တိုးတက်တာ၊ ပညာတတ်တာကို မနာလို ဖြစ်တတ်တယ်။ လူတိုင်း ကို မိမိထက် နိမ့်ပါးနေစေချင်တယ်။ အဲ့ဒီတော့- ဒီလိုလူမျိုးက သူတစ်ပါး ထူးချွန်လာတာကို အသိအမှတ် မပြုရဲဘူး၊ အသိ အမှတ်ပြုပေးရမှာကို သေလောက်အောင် ကြောက်ရွံ့နေတတ်တယ်။ နောက်ထပ် တက်လာမယ့် လူငယ်မျိုးဆက် အပေါ်မှာ လည်း လမ်းဖွင့်ပေးလိုစိတ်တွေ မရှိတတ်ဘူး။- တိုးတက်လာမယ့် သူတွေကို မိမိရဲ့ တပည့်ကဲ့သို့ အမြဲတမ်းဖြစ်စေချင်နေတယ်။

ဒီလို ရောဂါစွဲကပ်နေသူတွေဟာ- သူတစ်ပါးအပေါ်မှာ ထင်ရာမြင်ရာ စွပ်စွဲတတ်တယ်။ နာမည်ပျက်အောင် လုပ်တတ်တယ်။ နောက်ဆုံး လူ့ကျင့်ဝတ်တွေကို ဖျက်ဆီးလာတတ်ပါတယ်။

အစ္စလာမ် သာသနာ၌ သက်ဝင်ယုံကြည်သူများကို ဒီလို စိတ်နေစိတ်ထားက ကင်းရှင်းစေဖို့ အလ္လာဟ်အရှင်ခေမီမှာ ခိုလှုံရမယ် လို့-၁၁၃:၅ မှာ မစ္စရိယာစိတ်ရှိသူများ၏ မစ္စရိယာဖြစ်စဉ် ထိုမကောင်းမှုများမှ ကင်းရန်၊-(အရှင်ထံမှာ ခိုလှုံပါ၏)- **وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ** **إِنَّمَا حَسَدُ** သွန်သင်ထားပါတယ်။ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းတာက ဒီ ဝါကျလေးကို မူဆလင် အများစုကြီး အလွတ်ရကြပေမယ့်- ကြားဘူးနားဝ စိုး၊ ပရောဂ တွေက လွတ်ကင်းအောင်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ မန်းမှုတ်တဲ့ နေရာတွေမှာပဲ ရွတ်နေဖတ်နေကြပြီး-

ဒီဝါကျက ပြောလို သွန်သင်လိုတဲ့ အဓိက အဓိပ္ပါယ်ကို- သိအောင် လေ့လာသူက နည်းပါတယ်။ လေ့လာပြန်ကလည်း- အပေါ်ယံ အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ လျှာဖျားက ဖတ်သွားပြီး- နှလုံးသားဆီထိ မပို့လိုက် သူတွေက များပါတယ်။-

တကယ်တော့ **ဟာဆာဒ်** **سَحَابٌ** မစ္စရိယ ဆိုတာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရောဂါတစ်မျိုး ဖြစ်တယ်။ ဒါကို ကျမ်းတော်က **ရှားရ်ရီ** **شَرَّ** အကုသိုလ် လို့ ဖော်ပြထားတယ်။ ဒီလို အကုသိုလ် ရောဂါဆိုးဟာ ဆေးပညာတတ်ကျွမ်းတဲ့သူတွေဆီမှာ ကုလိုရတဲ့ ရောဂါမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့်- ရောဂါတော့- ရောဂါပါပဲ။ ဒီလို စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကုသိုလ်ရောဂါ စွဲကပ်နေသူတွေကို ကုပေးနိုင်တဲ့ ဆေးက- ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံ တစ်ခုတည်းပဲ ရှိနေပါတယ်။ ဒါကြောင့်ကျမ်းတော်ကို အကုသိုလ် ရောဂါများကုပေးရာ ကျမ်းတော် လို့ ၁၀:၅၇ မှာ တရားဝင် ကြေငြားထားပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာမူဆလင်တွေက ကျမ်းတော်ကို နားလည်တဲ့ ဘာသာစကားနဲ့ ဖတ်တာ အားနည်းတော့- ကျမ်းတော်ကို ဖတ်နေပါလျက်နဲ့ အကုသိုလ်ရောဂါတွေ- မပျောက်ဘဲ၊ တိုးတိုးလာနေတော့တာပေါ့။ အဲ့ဒီလို ဖြစ်ရတာက- ဆေးတော့ စား၏၊ သတ်မှတ်သော ဆေးညွှန်းအတိုင်းမဟုတ်၊ အတိုင်းအဆမရှိ၊ အချိန် အတိုင်းအဆမရှိ၊ အကြိမ်အရေအတွက် မသိ ထင်ရာမြင် ရာ လျှောက်လုပ်နေတဲ့ သူတွေနဲ့တူနေတယ်။

ကျမ်းတော်ကို တစ်ကယ်နားလည်တဲ့ စာပေနဲ့ လေ့လာရင်- အဲ့ဒီလေ့လာသူ တစ်ဦးဟာ- လူ့လောကမှာ နေနည်းထိုင်နည်း၊ စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြုမူနေထိုင်နည်း-တွေနဲ့ အသားကျလာပြီး- စိတ်နှလုံး အေးချမ်းမှုတွေရလာမယ်။ သူတစ်ပါးအပေါ်မှာ **ဟာဆာဒ်** **سَحَابٌ** ခေါ် မစ္စရိယ စိတ်တွေကင်းလာမယ်၊ မုဒိတာ စိတ်တွေပွားလာမယ်။ လူကောင်းလူတော်တွေကို အသိအမှတ် ပြုနိုင်တဲ့- ပြုရဲတဲ့ စိတ်တွေဝင်လာမယ်။ အားပေးချင်စိတ်၊ ကူညီချင်စိတ်တွေ ကြီးထွားလာမယ်။ ဒါ-ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံက ပေးထားတဲ့ ကတိပါ။ လက်တွေ့ကျင့်ဆောင်ကြည့်လိုက်ပါ။ လက်တွေ့ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။

မိမိရဲ့အသိုင်းအဝိုင်း- မိမိရဲ့ဒေသ၊ မိမိရဲ့ တိုင်းပြည်မှာ လူတော်တွေ၊ လူကောင်းတွေ၊ ထူးချွန်သူတွေ ပေါများလေလေ- အဲ့ဒီ တိုင်းနိုင်ငံ- အသိုင်းအဝိုင်း၊ ဒေသ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလေလေ ဆိုတာကို မြင်တတ်လာမယ်။ ခံစားတတ်လာမယ်။ ဒီတော့မှ တိုင်း ပြည် အပေါ်မှာ၊ မိမိရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ်မှာ စေတနာ ထားတတ်တဲ့သူ ဖြစ်လာမှာပေါ့။

အခြားသူ တစ်ဦးကောင်းစားတာ ထူးချွန်တာကို အခြားသူလို့ မမြင်ဘဲ- ဝါလူမျိုးထဲက၊ ဝါတိုင်းပြည်ထဲက၊ ငါနဲ့ လူသားမျိုးနွယ် တူသူထဲက- လူလို့ မြင်တတ်ပြီး၊ သူ့ရဲ့ ထူးချွန်တဲ့- ရလဒ်ထဲက အကျိုးတွေကို လူသားတွေအားလုံး ခံစားခွင့်ရှိအောင် ပံ့ပိုးပေး ရမှာ လူပီသတဲ့ လူသားတစ်ဦးရဲ့ တာဝန်ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာ- မိမိတိုင်းပြည်ထဲက လူသားတစ်ဦး၊ ဒုံးပျံတစ်ခုကို တီထွင်နိုင်တယ်- ဆိုပါတော့၊ သူ့ရဲ့ တီထွင်နိုင်အားကို မစ္စရိယ ဖြစ်နေရင်- မိမိသာ ရောဂါဆိုးတိုးသွားနိုင်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ တီထွင်နိုင်အားကို မိမိက စေတနာကောင်းနဲ့ အသိအမှတ်ပြုပေးပြီး ဝိုင်းဝန်းပံ့ပိုးပေးမယ်ဆိုရင်- အခြားသူတွေကိုလည်း- သူ့တီထွင်ခြင်းရဲ့ အကျိုးကို ခံစားရစေနိုင်ပါတယ်။

အလားတူပဲ-အတွေးအခေါ်လောက၊ စာပေလောက၊ စီးပွားရေးလောက၊ ပညာရေးလောက-စတဲ့ လောကပေါင်းစုံမှာ၊ ထူးချွန်သူတွေ ပေါ်လာနိုင်တယ်။ အဲ့ဒီလူတွေကို ပံ့ပိုးပေးရမယ်။ ကူညီပေးရမယ်။ ပြီးတော့ အဲ့ဒီက ရလာတဲ့ အသီးအပွင့်တွေ ကို ဝိုင်းဝန်းဖြန့်ဖြူးပေးရမယ်။ ဆိုတာ-ကျွန်တော်တို့ သိနားလည်ဘို့ လိုပါတယ်။

အချင်းချင်း ပုတ်ခတ်စော်ကားနေခြင်း- မနာလို ဝန်တို ဖြစ်နေခြင်း၊ မစ္စရိယစိတ်ပွားနေခြင်း-- ဒီလိုရောဂါတွေဟာ၊ ကူးစက်မြန် တဲ့ ရောဂါဆိုးတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုလည်း သတိထားမိဘို့ လိုပါတယ်။ အဲ့ဒီလို ရောဂါတွေရှိသူတွေ များပြားလာတဲ့ အသိုင်း

အပိုင်းဟာ ဘေးဒုက္ခကြီးနဲ့ ထိပ်ဆိုင် တွေ့ရနိုင်ပါတယ်။ ကောင်းစားရင်လည်း ခဏတာပါပဲ။ ဘယ်တော့မှ စိတ်နှလုံး အေးချမ်း
ရမှာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော့အနေနဲ့ တင်ပြလိုတာက- မစ္စရိယစိတ်ရှိသူများ၏ မစ္စရိယဖြစ်စဉ် ထိုမကောင်းမှုများမှ ကင်းရန်-
(အရှင်ထံမှာ ခိုလှုံပါ၏)- **وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ** ကို များများ ဖတ်ပြီး- မိမိကိုယ်မိမိ သတိပေးပါ။ ဒီလို မစ္စရိယ ရောဂါဘေးက
ကင်းစေဖို့ နည်းလမ်းအတွက် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံကို နားလည်အောင်ဖတ်ခြင်းဖြင့် ရှာပါ-(၁၀:၅၇)။ လူသားအချင်းချင်း
မုဒိတာပွားနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ကြပါလို့---။

လေးစားစွာဖြင့်

အလ်ဟာဂျ် ဦးအောင်ဒင် (မြန်မာစာ) ဘီအေ၊ ဘီအီးဒီ၊ အိပ်ဂျီပီ-